

udbud svigter det offentlige sit ansvar for at anvende borgernes penge med størst mulig omhu.

Af mindst fem grunde vil det nemlig være en god idé systematisk at udbyde de offentlige driftsopgaver.

For det første vil en aktiv brug af markedskræfterne simpelt hen betyde, at det offentlige og dermed skatteyderne får mere og bedre service for pengene. Det er dokumenteret i den ene undersøgelse efter den anden og i det ene konkrete eksempel efter det andet, hvoraf en del kan findes i Finansministeriets og Indenrigsministeriets status om erfaringer med udbud og udlicitering fra august 1995. Det er der ikke noget hokusfokus i, for det skyldes slet og ret konkurrence, og alle monopoler stivner, hvis de ikke udsættes for pres og konkurrence.

For det andet tvinger udliciteringen i højere grad politikerne til at sætte mål for den offentlige service. Forudsætningen for at udbyde sine driftsopgaver er jo, at man gør sig lysende klart, hvad det er, man efterspørger. Politikerens rolle styrkes som den, der tager stilling til serviceniveau, til fordelingskriterier og til finansiering, kort sagt til politik, men som ikke fedtes ind i rene driftsmæssige spørgsmål.

For det tredje er ren opgaveløsning på området for de såkaldte offentlige velfærdsydelser som f.eks. hjemmehjælp forudsætningen for, at den enkelte borger kan få en større grad af individuel indflydelse og en større grad af valgfrihed. I en tid, hvor den kritiske forbruger prises som begreb, når talen falder på fransk rødvin og økologiske kartofler, er der noget skærende dobbeltmoralisk ved, at forbrugere af offentlig service afskæres fra at stemme med fødderne, og så går jeg her let hen over den udprægede mangel på logik, der præger landets statsminister, når han nedgør private firmaers muligheder for på forsvarlig vis at gøre rent og vaske op hos pensionisterne, men øjensynlig trives helt fint med, at deres praktiserende læge er privat.

For det fjerde vil en større privat medproduktion styrke de medarbejdere, der skal løse opgaverne. Fra at være randmedarbejdere i en offentlig f.eks. kommunal organisation, der spænder over børnepasning, tandpleje, miljøtilsyn, renovation, græsslåning, skatteopkrævning og meget andet, vil de opleve at blive nøglemedarbejdere i en virksomhed, der alene skal koncentrere sig om det og kun det, den er god til.

For det femte vil en systematisk udlicitering af offentlige opgaver udgøre et enormt vækstpotentiale for den skov af private virksomheder, hvis indtjening hele samfundets velstand beror på. Når f.eks. danske entreprenørvirksomheder traditionelt har haft så stor succes på eksportmarkederne, skyldes det jo bl.a., at vi i Danmark har haft en lang og god tradition for at udlicitere anlægsopgaver til private. Det har givet de danske virksomheder et hjemmemarked og dermed et godt afsæt for eksport.

Helt anderledes ser det ud på området for velfærdsydelser, hvor den offentlige sektor har en nærmest monopollignende situation. I 1992 var der således kun beskæftiget 53.000 personer i den private velfærdssektor mod 526.000 i den offentlige. Dermed går Danmark glip af et enormt eksport- og dermed også et enormt indtjeningspotentiale. Der findes næppe et land, der har så høj en offentlig selvudførelsesgrad som Danmark. Det bør der laves om på, hvis vi fremover skal have råd til at løse samfundets kerneopgaver forsvarligt, og hvis selvstændighedskultur ikke blot skal være et emne til skoleundervisning, men noget, der kan opleves i virkeligheden. Det bør vi lave om på, hvis vi vil gøre os fri af den klemme mellem høje skatter og utilstrækkelig offentlig service, der truer med at sande velfærdssamfundet til, og det bør vi lave om på, hvis, kunne man fristes til at sige, vi vil have mere velfærd for pengene.

Jeg vil godt afslutningsvis på vegne af Fremskridtspartiet, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget fastslår, at den offentlige sektor ikke kan og skal klare alle problemer, er det af stor betydning for serviceniveauet, kvaliteten, effektiviteten og økonomien i den offentlige sektor, at der sker udlicitering af opgaver til frivillige foreninger, hjælpeorganisationer og private firmaer.

Derfor pålægges regeringen at fremlægge en handlingsplan for udlicitering i den offentlige sektor inden den 1. maj 1996.

Handlingsplanen skal indeholde følgende elementer:

- måltal for udlicitering i stat, amter og kommuner,
- vejledning, information og erfaringsmateriale til stat, amter og kommuner om udlicitering,